

vidt Papirerne er i Orden. Der staar ganske vist i § 55, at Registreringen skal finde Sted „snarest muligt“, men jeg tror ikke, at det er tilstrækkeligt. Med de Erfaringer, man naar ner i Landet om, nvad „snarest muligt“ betyder i Administrationen, tror jeg ikke, det vil virke tilstrækkeligt beroligende. Det vil derfor sikkert være rigtigt at ind-sætte en Tid, inden nvilken Registreringen skal finde Sted, forudsat, at der ikke er Indvendinger at gøre med Hensyn til de Betingelser, der udkræves for, at Regi-strering kan finde Sted.

I § 20 har den højtærede Minister gjort et Forsøg paa at forbyde eller hindre, at Bestyrelsesmedlemmer og Direktører spekulerer i Selskabets egne Aktier. Den højtærede Ministers Begrundelse derfor er karakteriseret af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds, og dertil kan jeg ganske slutte mig. Det er i Virkeligheden ingen Begrundelse, den højtærede Minister gav i sin Forelæggelsestale; thi en saadan Sondring, som der fandt Sted mellem Direktører og Bestyrelsesmedlemmer paa den ene Side og Børsjobbere paa den anden, har ikke hjemme i den virkelige Verden. Det er kun en ganske tænkt Sondring, som den af Ministeriet nedsatte Kommission, der har afgivet Betænkning i disse Dage, streger over og slaar ned paa hver eneste Side. Den Begrundelse, der gives, er over-ordentlig svag overfor den Paragraf, hvor-om Talen er. Jeg vil langt hellere holde mig til, hvad Partiet Venstres ærede Ord-fører har sagt. Han har en ganske ander-ledes klar Opfattelse af, hvor megen Skade der kan følge af en saadan Spekulation, ikke blot direkte, men ogsaa indirekte, fordi det er Direktørerne og Bestyrelses-medlemmerne i de store Aktieselskaber, der giver Tonen an, som sætter Tempoet op, som spiller op til Dans, naar saadan Spekulation skal finde Sted i større Stil, og som fører an i deres egne Selskaber. Jeg tror, at det vilde være rigtigt ganske simpelt at følge den samme Vej, som den højtærede Minister har fulgt i det samtidig forelagte Banklovsforslag. Han bruger der i § 9 om Direktører, Filialbestyrere og Funk-tionærer i en Bank saavel som om Bank-inspektøren og hans Embedsmænd det Ud-tryk, at de maa ikke under nogen Form udføre eller deltage i Spekulationsforret-ninger. I dette Tilfælde skulde det altsaa gælde Direktørers og Bestyrelsesmedlemmers Spekulationer i Selskabets egne Aktier. Og, siger Ministeren, „som Spekulationsforretninger anses i denne Lov Køb eller Salg med spekulativt Formaal, naar For-

retningen helt eller delvis sker paa Kredit eller ved Hjælp af i dette Øjemed optaget Laan“. Hvorfor har den højtærede Minister ikke sat denne Bestemmelse ind her, naar han dog har Indtrykket af, at der bør skrides ind mod dette Onde og sættes Bestemmelser op, der kan hindre det for-argelige, der har fundet Sted? Den ærede Ordfører for Venstre siger, at han anser det for ganske forkasteligt, at noget saadant finder Sted, jeg har Fortrykket for mig. Nu vil jeg gerne rejse det Spørgsmaal — og det er nærliggende at gøre det —: Staar Partiet Venstre bagved denne Udtalelse af sin Ordfører? Det er jo højest sandsyn-ligt, at det gør det. Men staar Partiet bagved, staar da ogsaa den højtærede Minister bagved den af Partiets Ordfører fremsatte Dom, at det er ganske forkaste-ligt, naar en Direktør spekulerer i sit eget Selskabs Aktier? Hvis den ærede Ordfører har Partiet bag sig, og hvis Handelsmini-steren billiger denne Udtalelse, hvorledes kan det da lade sig gøre, at der i Regeringen sidder en Mand, som efter Venstres Ordførers Opfattelse altsaa har foretaget noget, som er ganske forkasteligt, og at samme Rege-ring nu finder det nødvendigt at lovgive mod dette ganske forkastelige. Hvad mener den højtærede Minister derom? Kan nogen tro paa, at det, der fra Regeringens Side fore-tages i denne Sag, er alvorligt, hvis en saadan Tilstand opretholdes? Nu vil man kunne sige, at hvad der er sagt af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds, og hvad jeg siger, er, hvad Oppositionen siger, det hører vi ikke efter. Men det vil blive hørt ud over det ganske Land, naar Venstres Ordfører staar op og siger, at hvad et Medlem af Regeringen har foretaget, er ganske for-kasteligt, og anbefaler skærpede Lovbe-stemmelser imod, at noget saadant kan gen-tage sig i Fremtiden. Det vil høres over det ganske Land, det vil alle lægge Mærke til, og man vil se, at her er en Svaghed, en Fejl, en Brist, som jeg tror det vilde være i alles velforstaede Interesse at faa bragt ud af Verden, thi en saadan Tilstand kan jo ikke opretholdes i Længden, uden at vi fra Lovgivningsmagts, fra Rigsdagens og fra Regeringens Side bidrager til blandt Vælgerbefolkningen at svække Interessen for Landets Styrelse gennem det parla-mentariske System, bidrager til, at den Op-fattelse breder sig blandt Vælgerne, at hvad der fremsættes her, delvis er Komædiespil og ikke Alvor. Det forekommer mig, at den Stilling, som Partiet Venstres Ord-fører her har taget, fortjener Anerkendelse, og jeg vil haabe, at den ærede Ordfører